

Věc T-144/04

Télévision française 1 SA (TF1)

v.

Komise Evropských společenství

„Žaloba na neplatnost – Rozhodnutí Komise kvalifikující určitá opatření přijatá Francouzskou republikou ve prospěch France 2 a France 3 jako státní podpory slučitelné se společným trhem – Lhůta pro podání žaloby – Článek 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu – Nepřípustnost“

Usnesení Soudu (pátého senátu) ze dne 19. května 2008 II - 764

Shrnutí usnesení

1. *Žaloba na neplatnost – Lhůty – Počátek lhůty – Datum vyhlášení – Datum, kdy se žalobce o aktu dozvěděl – Podpůrná povaha*
(Článek 230 pátý pododstavce ES; nařízení Rady č. 659/1999, čl. 26 odst. 3)
2. *Řízení – Návrh na zahájení řízení – Formální požadavky*
(Jednací řád Soudu, čl. 44 odst. 1)

1. Ze znění čl. 230 pátého pododstavce ES vyplývá, že kritérium data, kdy se žalobce o aktu dozvěděl, má jako počátek lhůty k podání žaloby vzhledem k datu vyhlášení aktu nebo jeho oznámení podpůrnou povahu.
2. Na základě čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu musí každá žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů.

Pokud jde o akty, které se podle ustálené praxe dotyčného orgánu vyhláší v *Úředním věstníku Evropské unie*, přestože toto vyhlášení není podmínkou jejich použitelnosti, kritérium data, kdy se žalobce o aktu dozvěděl, se neuplatní a lhůta k podání žaloby počíná běžet od data vyhlášení. Za takových okolností se totiž mohou dotyčné třetí osoby legitimně domnívat, že předmětný akt bude vyhlášen

Pokud jde o akt, který v souladu s čl. 26 odst. 3 nařízení č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES], musí být zveřejněn v *Úředním věstníku*, lhůta pro podání žaloby počíná běžet v souladu s ustanoveními čl. 102 odst. 1 jednacího řádu Soudu od konce čtrnáctého dne po tomto zveřejnění.

(viz body 18–22)

Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací.

Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba pro to, aby byla žaloba přípustná, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby. Ačkoliv obsah žaloby lze podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na ostatní písemnosti, a to i přiložené k žalobě, nemůže zhojit neexistenci základních prvků v žalobě. Soudu nepřísluší, aby v přílohách vyhledával a určoval žalobní důvody a argumenty, které by mohl pokládat za důvody představující základ žaloby, neboť přílohy mají čistě důkazní a pomocnou funkci.

Při přezkumu souladu žaloby s požadavky čl. 44 odst. 1 jednacího řádu je tudíž obsah repliky již pojmově nerelevantní. Judikaturou přijaté přípustnosti žalobních důvodů a argumentů

uvedených v replice jako doplnění žalobních důvodů obsažených v žalobě se nelze dovolávat zejména za účelem zhojení porušení požadavků čl. 44 odst. 1 jednacího řádu, ke kterému došlo při podání žaloby, aniž by toto posledně uvedené ustanovení bylo zbaveno veškeré působnosti.

Kromě toho, ačkoli v případě aktu přijatého orgánem může být povinnost uvést odůvodnění v aktu skutečně zmírněna, pokud jeho příjemce dobře zná celkový kontext jeho přijetí, tuto možnost zmírnění povinnosti uvést odůvodnění nelze obdobně použít na požadavky dostatečné

jasnosti a přesnosti žaloby podané u soudu Společenství. Tyto požadavky jsou totiž vyžadovány zejména v zájmu soudu Společenství, jenž nemá žádné předchozí znalosti týkající se jemu předložené věci. Kromě toho nezbytnost zajistit právní jistotu při vymezení podmínek diskuze před soudem, jakož i řádný výkon spravedlnosti vylučují, aby bylo možné přihlédnout k předpokládané dobré znalosti spisu ze strany orgánu, jenž je autorem aktu, jako k důvodu umožňujícím vyhnout se požadavkům čl. 44 odst. 1 jednacího řádu.

(viz body 28–31)